

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)
της 20ής Ιουνίου 2000*

Στην υπόθεση T-597/97,

Euromin SA, με έδρα τη Γενεύη (Ελβετία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους D. Horowitz, J. Bäverbrant, G. Vandersanden, N. Stockwell, δικηγόρους Βρυξελλών, και από τον N. Robson, solicitor, στη συνέχεια δε από τους Horowitz, Vandersanden, Stockwell, M. E. Pitt και την S. Sheppard, solicitors, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της εταιρίας Société de gestion fiduciaire SARL, 2-4, rue Beck,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον S. Marquardt, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον H.-J. Rabe, δικηγόρο Αμβούργου, και τον G. Bergisch, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον A. Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υποστηριζόμενο από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους V. Kreuschitz και N. Khan, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1931/97 του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1997, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αμιγούς ακατέργαστου ψευδαργύρου καταγωγής Πολωνίας και Ρωσίας και την οριστική είσπραξη του επιβληθέντος προσωρινού δασμού (ΕΕ L 272, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, Πρόεδρο, K. Lenaerts, V. Tiili, J. Azizi και P. Mengozzi, δικαστές,

γραμματέας: A. Mair, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 6ης Ιουλίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της υποθέσεως και διαδικασία

- 1 Στις 10 Ιουνίου 1994, η Ευρωπαϊκή Ένωση Μετάλλου (Eurométaux) υπέβαλε καταγγελία ενώπιον της Επιτροπής σύμφωνα με την οποία οι εισαγωγές αμιγούς ακατέργαστου ψευδαργύρου καταγωγής Καζακστάν, Πολωνίας, Ρωσίας, Ουκρανίας και Ουζμπεκιστάν αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ.
- 2 Στις 9 Ιουνίου 1995, κατόπιν της καταγγελίας αυτής, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ (EE C 143, σ. 12).
- 3 Η προσφεύγουσα δεν γνωστοποίησε τις απόψεις της εντός της προθεσμίας που καθόριζε η ανακοίνωση για την έναρξη της διαδικασίας.
- 4 Στις 25 Μαρτίου 1997, η Επιτροπή εξέδωσε, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (EE L 56, σ. 1), την απόφαση 97/223/ΕΚ για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές αμιγούς ακατέργαστου ψευδαργύρου καταγωγής Καζακστάν, Ουκρανίας και Ουζμπεκιστάν (EE L 89, σ. 47).

- 5 Αυθημερόν, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 593/97, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αμιγούς ακατέργαστου ψευδάργυρου καταγωγής Πολωνίας και Ρωσίας (ΕΕ L 89, σ. 6, στο εξής: κανονισμός της Επιτροπής).
- 6 Στις 9 Απριλίου 1997, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή πληροφορίες ως προς τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζεται ο κανονισμός αυτός και ζήτησε ακρόαση.
- 7 Στις 18 Απριλίου 1997, η προσφεύγουσα διατύπωσε αμφιβολίες ως προς το βάσιμο της ανάλυσεως των πραγματικών περιστατικών που έλαβε υπόψη της η Επιτροπή στον κανονισμό της και επανέλαβε το αίτημά της για ακρόαση.
- 8 Στις 28 Απριλίου 1997, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι δεν μπορούσε να γίνει δεκτή σε ακρόαση, διότι δεν είχε γνωστοποιήσει τις απόψεις της εντός της προθεσμίας που καθόριζε η ανακοίνωση ενάρξεως της διαδικασίας.
- 9 Με επιστολή της 4ης Ιουλίου 1997, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι τελικά θα γινόταν δεκτή σε ακρόαση και της επέτρεψε να καταθέσει παρατηρήσεις.
- 10 Στις 18 Ιουλίου 1997, η προσφεύγουσα έγινε δεκτή σε ακρόαση από την Επιτροπή. Κατέθεσε υπόμνημα όπου εξέθετε τις παρατηρήσεις της επί του κανονισμού της Επιτροπής. Στο υπόμνημα αυτό, υποστήριξε ότι ήταν ρωσική εξαγωγική εταιρία και μεμφόταν την Επιτροπή που δεν της είχε αποστείλει το ερωτηματολόγιο σχετικά με την έρευνα για τις προσαπτόμενες πρακτικές ντάμπινγκ. Προέβαλε ότι είχε εμπορικές σχέσεις με αρκετές επιχειρήσεις μέλη της καταγγέλλουσας ενώσεως και απέδωσε τη μη αναφορά του ονόματός της στην καταγγελία στην πρόθεση των μελών της καταγγέλλουσας ενώσεως να την εξοβελίσουν από την αγορά εμποδίζοντάς την να προασπίσει τα συμφέροντά της ικανοποιητικά. Παραδέχεται ότι

κράτησε παθητική στάση αναμονής, λόγω του ότι ήταν πεπεισμένη ότι η Επιτροπή θα κατέλγε στην ανυπαρξία ντάμπινγκ.

- 11 Στις 28 Ιουλίου 1997, η Επιτροπή ενημέρωσε ορισμένους ενδιαφερομένους για τα κύρια πραγματικά περιστατικά και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων προετίθετο να συστήσει στο Συμβούλιο την επιβολή οριστικών δασμών και την οριστική είσπραξη των ποσών που είχαν διασφαλιστεί με την είσπραξη προσωρινού δασμού, στοιχίζα τα οποία περιήλθαν σε γνώση της προσφεύγουσας εκ των υστέρων.
- 12 Με τηλεομοιοτυπία της 31ης Ιουλίου 1997, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα για την άποψή της επί των παρατηρήσεων της τελευταίας.
- 13 Στις 31 Αυγούστου 1997, η προσφεύγουσα υπέβαλε νέες παρατηρήσεις επί των διαπιστώσεων και των συμπερασμάτων της Επιτροπής.
- 14 Στις 22 Σεπτεμβρίου 1997, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1931/97 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αμιγούς, ακατέργαστου ψευδάργυρου καταγωγής Πολωνίας και Ρωσίας και την οριστική είσπραξη του επιβληθέντος προσωρινού δασμού (ΕΕ L 272, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Το Συμβούλιο επέβαλε, μεταξύ άλλων, στις εισαγωγές από τη Ρωσία δασμό αντιντάμπινγκ 5,2 % στην καθαρή τιμή «ελεύθερο στα κοινοτικά σύνορα», πριν από την επιβολή του δασμού (άρθρο 1, παράγραφος 3, του προσβαλλόμενου κανονισμού). Το Συμβούλιο επικύρωσε σχεδόν όλα τα συμπεράσματα που περιείχε ο κανονισμός της Επιτροπής.
- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Δεκεμβρίου 1997, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.

- 16 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η Απριλίου 1998, το καθού προέβαλε ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.
- 17 Στις 7 Απριλίου 1998, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων του Συμβουλίου.
- 18 Στις 28 Απριλίου 1998, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση για την τήρηση του απορρήτου ως προς ορισμένα στοιχεία.
- 19 Η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως απαραδέκτου στις 17 Ιουνίου 1998.
- 20 Με απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 1998, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να εξετάσει το παρεμπόδιον ζήτημα μαζί με την ουσία.
- 21 Με διάταξη της 20ής Απριλίου 1999, το Πρωτοδικείο επέτρεψε στην Επιτροπή να παρέμβει προς στήριξη των αιτημάτων του καθού και απέρριψε την αίτηση περί τηρήσεως του απορρήτου.
- 22 Στις 16 Μαρτίου 1999, το Πρωτοδικείο κάλεσε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 64, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, τους διάδικους να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα και τους απηύθυνε γραπτές ερωτήσεις. Οι διάδικοι συμμορφώθηκαν εμπροθέσμως προς αυτά τα μέτρα οργάνωσης της διαδικασίας.

- 23 Με έγγραφο της 17ης Μαΐου 1999, η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από την κατάθεση υπομνήματος απαντήσεως.
- 24 Η παρεμβαίνουσα κατέθεσε το υπόμνημά της στις 4 Ιουνίου 1999, ημερομηνία περατώσεως της έγγραφης διαδικασίας.
- 25 Οι εκπρόσωποι των διαδίκων αγόρευσαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 6ης Ιουλίου 1999.

Αιτήματα των διαδίκων

- 26 Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού στο μέτρο που εφαρμόζονται σ' αυτήν·

 - να κηρύξει άκυρο τον προσβαλλόμενο κανονισμό καθόσον την αφορά·

 - να υποχρεώσει το Συμβούλιο να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς το διατακτικό, διασφαλίζοντας την επιστροφή νομιμοτόκως και στο ακέραιο όλων των προσωρινών και οριστικών δασιμών που έχει καταβάλει·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

27 Το καθού προέβαλε ένσταση απαραδέκτου και ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει την προσφυγή अपαραδέκτη·

— επικουρικώς, να την κρίνει αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

28 Με τις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως απαραδέκτου, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου ή, επικουρικώς, να αποφασίσει την εξέταση της ενστάσεως απαραδέκτου μαζί με την ουσία·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

29 Με το υπόμνημά της παρεμβάσεως, η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη ή, επικουρικώς, ως αβάσιμη.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

30 Κατά το καθού, η προσφυγή της προσφεύγουσας δεν πληροί τα κριτήρια της νομολογίας περί του παραδεκτού των προσφυγών που ασκούν ιδιώτες κατά κανονισμών αντιντάμπινγκ. Τα κριτήρια αυτά είναι τα ακόλουθα:

— ο κανονισμός αφορά, κατ' αρχήν, ατομικώς τους εξαγωγείς-παραγωγούς εφόσον κατηγορούνται για πρακτικές ντάμπινγκ, εφόσον εξατομικεύονται στους προσβαλλόμενους κανονισμούς ή εφόσον τους αφορούν οι προπαρασκευαστικές έρευνες·

— οι εισαγωγείς που συνδέονται με τους εξαγωγείς-παραγωγούς θίγονται, κατ' αρχήν, ατομικά αν οι διαπιστώσεις για το ντάμπινγκ ή οι διαπιστώσεις σχετικά με το ποσό του δασμού έγιναν σε συνάρτηση με την τιμή τους μεταπωλήσεως·

- οι μη συνδεδεόμενοι εισαγωγείς δεν θίγονται, κατ' αρχήν, ατομικά, εκτός αν μπορούν να αποδείξουν την ύπαρξη ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών ή περιστάσεων που τους χαρακτηρίζουν σε σχέση με όλους τους λοιπούς μη συνδεδεόμενους εισαγωγείς·
- οι εξαγωγείς που δεν είναι παραγωγοί πρέπει να τυγχάνουν μεταχειρίσεως όμοιας με αυτή των συνδεδεμένων ή μη συνδεδεμένων εισαγωγέων ανάλογα με το αν το περιθώριο του ντάμπινγκ διαπιστώθηκε ή όχι σε σχέση με τις τιμές τους·
- οι εταιρίες που πωλούν με το δικό τους εμπορικό σήμα προϊόντα που κατασκευάζουν άλλες εταιρίες (original equipment manufacturers — OEM) θίγονται, κατ' αρχήν, ατομικώς, αν τα κοινοτικά όργανα έλαβαν υπόψη τους για την κατασκευή της κανονικής αξίας τις ιδιαιτερότητες των συμβάσεων πώλησεως που συνήφθησαν μεταξύ αυτών και των εξαγωγέων.

- 31 Εν προκειμένω, τα στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας δεν παρέχουν τη δυνατότητα να καθοριστεί ο ακριβής ρόλος της στο εμπόριο του ψευδαργύρου μεταξύ Ρωσίας και Κοινότητας.
- 32 Ειδική αναφορά της προσφεύγουσας δεν γίνεται ούτε και στον προσβαλλόμενο κανονισμό, διότι οι διαπιστώσεις σχετικά με την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ καθώς και σχετικά με το περιθώριο του ντάμπινγκ δεν στηρίζονται επί της ατομικής της καταστάσεως (διατάξεις του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 1987, 279/86, *Sermes κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1987, σ. 3109, σκέψεις 17 και 19, 301/86, *Frimodt Pedersen κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1987, σ. 3123, σκέψεις 17 και 19, και της 11ης Νοεμβρίου 1987, 205/87, *Nuova Ceam κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1987, σ. 4427, σκέψεις 14 και 16). Κατά τα λοιπά, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να καταλήξει σε οριστικά συμπεράσματα, ιδίως ως προς την τιμή εξαγωγής, βάσει των αφορώντων την προσφεύγουσα δεδομένων, εφόσον αυτή δεν είχε γνωστοποιήσει τις απόψεις της εντός της προθεσμίας που έτασσε η ανακοίνωση για την έναρξη της διαδικασίας και εφόσον δεν είχε συνεργαστεί στην έρευνα.

- 33 Το καθού, υποστηριζόμενο από την παρεμβαίνουσα, προσθέτει ότι το γεγονός και μόνον ότι η προσφεύγουσα υπέβαλε, σε κάποιο μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας, παρατηρήσεις ενώπιον της Επιτροπής, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού της Επιτροπής και ότι τα επιχειρήματα αυτά μνημιονεύονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν αρκεί για την εξατομίκευση της προσφεύγουσας κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης. Συγκεκριμένα, η διάκριση μεταξύ κανονισμού και αποφάσεως μπορεί να θεμελιωθεί μόνο στη φύση της ίδιας της πράξεως και στα έννομα αποτελέσματα που αυτή παράγει, και όχι στον τρόπο εκδόσεώς της (απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 1982, 307/81, *Alusuisse κατά Συμβουλίου και Επιτροπής*, Συλλογή 1982, σ. 3463, σκέψη 13· διατάξεις *Sermes* κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα στη σκέψη 32, σκέψη 19, *Frimodt Pedersen* κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα στη σκέψη 32, σκέψη 19, και *Nuova Ceam* κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα στη σκέψη 32, σκέψη 16).
- 34 Τέλος, σύμφωνα με το καθού και την παρεμβαίνουσα, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι συγκέντρωνε κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τα οποία να την χαρακτηρίζουν σε σχέση με τις λοιπές επιχειρήσεις. Ειδικότερα, το καθού φρονεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός διέταρασε εντόνως τις εμπορικές της δραστηριότητες, εφόσον δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο σχετικά με τις ποσότητες ψευδαργύρου που είχε πωλήσει εντός της Κοινότητας ούτε σχετικά με το μερίδιο που αντιπροσωπεύει η εξαγωγική δραστηριότητα ρωσικού ψευδαργύρου προς την Κοινότητα σε σχέση με το σύνολο των δραστηριοτήτων της.
- 35 Η παρεμβαίνουσα προσθέτει ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με το μερίδιό της στην αγορά του ρωσικού ψευδαργύρου. Επιπλέον, οι συμβάσεις που επισυνάπτονται στις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως απαραδέκτου δεν αποδεικνύουν ούτε ότι είναι η πιο μεγάλη εισαγωγέας ψευδαργύρου εντός της Κοινότητας ούτε ότι υπάρχει ένας περιορισμένος και συγκεκριμένος όμιλος εισαγωγέων ρωσικού ψευδαργύρου ούτε ότι ήταν η μόνη εξαγωγέας του προϊόντος αυτού το 1997. Αντίθετα προς την εταιρία που άσκησε προσφυγή στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, *Extamet Industrie* κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-2501), η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε ούτε και στοιχεία δυνάμενα να αποδείξουν ότι οι οικονομικές δραστηριότητές της εξαρτώνταν από τον ψευδράργυρο. Τα έγγραφα που προσκόμισε δεν αποδεικνύουν το μερίδιο που κατέχει το εμπόριο του ψευδαργύρου στις δραστηριότητες αυτές. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα δεν

απέδειξε ότι λόγω των επιδίκων δασμών αντνιτάμπινγκ έχασε τους εγκατεστημένους εντός της Κοινότητας πελάτες της. Αντιθέτως, από τα προσκομισθέντα έγγραφα προκύπτει αύξηση των πωλήσεων το 1997.

- 36 Η προσφεύγουσα αρνείται ότι η προσφυγή της είναι απαράδεκτη.
- 37 Ο κοινοτικός δικαστής έκρινε ότι οι πράξεις επιβολής δασμών αντνιτάμπινγκ αφορούν ατομικώς:

— τους παραγωγούς και εξαγωγείς που μπορούν να αποδείξουν ότι εξατομικεύονται στις πράξεις της Επιτροπής και του Συμβουλίου ή ότι τους αφορούν οι προπαρασκευαστικές έρευνες (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 21ης Φεβρουαρίου 1984, 239/82 και 275/82, Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 1005, σκέψεις 11 και 12· της 23ης Μαΐου 1985, 53/83, Allied Corporation κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1985, σ. 1621, σκέψη 4· της 14ης Μαρτίου 1990, C-133/87 και C-150/87, Nashua Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1990, σ. I-719, σκέψη 14, και C-156/87, Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-781, σκέψη 17)·

— τους εισαγωγείς των οποίων οι τιμές μεταπώλησης των οικείων αγαθών χρησίμευσαν ως βάση για τον καθορισμό της τιμής εξαγωγής (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1990, C-304/86 και C-185/87, Enital κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1990, σ. I-2939, C-305/86 και C-160/87, Neotype Techmashexport κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1990, σ. I-2945, C-157/87, Electroimpex κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1990, σ. I-3021, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 1996, T-161/94, Sinochem Heilongjiang κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. II-695)·

— τα πρόσωπα που μπορούν να αποδείξουν ότι οι πράξεις αυτές τα αφορούν λόγω ορισμένων ιδιαίτερων τους χαρακτηριστικών ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο (αποφάσεις του

Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937, 942, και Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα στη σκέψη 35, σκέψη 14).

- 38 Η προσφεύγουσα όμως συγκεντρώνει πολλές από τις προϋποθέσεις που περιγράφονται ανωτέρω.
- 39 Πρώτον, εξάγει το οικείο προϊόν.
- 40 Δεύτερον, η προσφεύγουσα εξατομικεύεται εμμέσως στον προσβαλλόμενο κανονισμό ο οποίος παραπέμπει, σε πολλά του σημεία, στις παρατηρήσεις που αυτή υπέβαλε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού της Επιτροπής. Συγκεκριμένα, στις αιτιολογικές του σκέψεις 3, 5 και 23, ο κανονισμός κάνει μνεία της συμμετοχής της στη διαδικασία. Επιπλέον, οι αιτιολογικές σκέψεις 24, 27, 32, 40, 43 και 44 παραπέμπουν σε παρατηρήσεις, επί ουσιωδών σημείων, που μόνον η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να υποβάλει.
- 41 Τρίτον, λόγω των παρατηρήσεων αυτών, οι προπαρασκευαστικές έρευνες την αφορούν, ιδίως ως τη μόνη ενεργό επιχείρηση στο εμπόριο του ρωσικού ψευδαργύρου που συμμετέχε στη διαδικασία.
- 42 Τέλος, ο προσβαλλόμενος κανονισμός την αφορά λόγω ορισμένων ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών που τη διακρίνουν από άλλες επιχειρήσεις. Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι είναι επιχείρηση συσταθείσα εδώ και πολλά έτη, πολύ σημαντική στην εξαγωγή ρωσικού ψευδαργύρου με προορισμό την Κοινότητα, η οποία, από το 1991, εξήγαγε κατά προσέγγιση το 70 % του ψευδαργύρου που παρήγαγε η Chelyabinsk Electrolytic Zinc Plant (στο εξής: CEZP) και το 100 % του ψευδαργύρου που παρήγαγε η Electrozinc. Ανήκει σε συγκεκριμένο όμιλο εξαγωγέων ψευδαργύρου καταγωγής Ρωσίας και ελέγχει την CEZP, μέσω των εταιριών Euromin Holdings Cyprus Ltd και Southwell Ltd, η πρώτη από τις οποίες κατέχει το 37,53 % της CEZP και η δεύτερη το 10,49 %. Η προσφεύγουσα συνήψε σημαντικές συμβάσεις με τα χυτήρια ψευδαργύρου CEZP και Electrozinc καθώς και με έναν

κοινοτικό εισαγωγέα και υπέστη σημαντική ζημία από την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 43 Μολονότι είναι αληθές ότι, ενόψει των κριτηρίων του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης, οι κανονισμοί για την επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ έχουν πράγματι, από τη φύση και το περιεχόμενό τους, κανονιστικό χαρακτήρα, καθόσον ισχύουν για τους οικείους επιχειρηματίες στο σύνολό τους, δεν αποκλείεται, παρά ταύτα, να αφορούν ενδεχομένως οι διατάξεις τους, ατομικώς, ορισμένες επιχειρήσεις (απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Ιουλίου 1994, C-75/92, Gao Yao κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-3141, σκέψη 26, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία· απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Νοεμβρίου 1998, T-147/97, Champion Stationery κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-4137, σκέψη 30, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 44 Έτσι, οι πράξεις περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ είναι τέτοιας φύσεως που αφορούν ατομικά τις επιχειρήσεις που αποδεικνύουν την ύπαρξη ορισμένων ιδιαιτέρων τους χαρακτηριστικών τα οποία τις εξατομικεύουν σε σχέση με οποιονδήποτε άλλο επιχειρηματία (αποφάσεις Plaumann κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα στη σκέψη 37, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα στη σκέψη 35, σκέψεις 16 και 17, και Sinochem Heilongjiang κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα στη σκέψη 37, σκέψη 46).
- 45 Ο κοινοτικός δικαστής έκρινε ότι, γενικά, ορισμένες διατάξεις κανονισμών περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να αφορούν άμεσα και ατομικά τους παραγωγούς και τους εξαγωγείς του επίμαχου προϊόντος στους οποίους καταλογίζονται οι πρακτικές ντάμπινγκ βάσει στοιχείων της εμπορικής τους δραστηριότητας. Αυτό συμβαίνει με τις επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγής που μπορούν να αποδείξουν ότι μνημονεύονται ειδικώς στις πράξεις της Επιτροπής και του Συμβουλίου ή ότι οι προπαρασκευαστικές έρευνες τις αφορούν (διάταξη Sermes κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα στη σκέψη 32, σκέψη 15· αποφάσεις Nashua Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, προαναφερθείσα στη σκέψη 37, σκέψη 14, και Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, προαναφερθείσα στη σκέψη 37, σκέψη 17, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επιπλέον, πρέπει τα δεδομένα αυτά να είχαν, κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο,

καθοριστική σημασία για την ενέργεια του κοινοτικού οργάνου ή να περιλαμβάνονται κατά κάποιο τρόπο στον λόγο υπάρξεως του οικείου κανονισμού (βλ. τη συλλογιστική που ανέπτυξε, σε διαφορετικό πλαίσιο, ο γενικός εισαγγελέας Tesouro στις προτάσεις του στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 1989, C-244/88, Usines coopératives de déshydratation du Vexin κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 3811, 3819, σκέψη 4). Το ίδιο συμβαίνει, εν γένει, με τους εισαγωγείς των οποίων οι τιμές μεταπωλήσεως ελήφθησαν υπόψη για την κατασκευή των τιμών εξαγωγής και τους οποίους αφορούν άμεσα και ατομικά ορισμένες διατάξεις κανονισμών περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ (αποφάσεις Nashua Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, προαναφερθείσα, σκέψη 15, και Gestetner Holdings κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψη 18). Τέλος, το Δικαστήριο έκρινε επίσης παραδεκτή την προσφυγή που άσκησε υπό εξαιρετικές περιστάσεις ανεξάρτητος εισαγωγέας κατά ενός τέτοιου κανονισμού, ιδίως δε όταν ο κανονισμός αυτός πλήττει σοβαρώς τις οικονομικές του δραστηριότητες (απόφαση Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα στη σκέψη 35, σκέψη 17).

46. Εν προκειμένω, πρώτον, η πρακτική ντάμπινγκ κατά της οποίας στρέφεται ο προσβαλλόμενος κανονισμός καταλογίζεται σε πολωνικές και ρωσικές επιχειρήσεις και ουδόλως στην προσφεύγουσα. Δεύτερον, η έρευνα δεν αφορά την προσφεύγουσα. Τρίτον, ούτε η διαπίστωση της υπάρξεως της πρακτικής αυτής ούτε το περιθώριο του ντάμπινγκ ούτε η ύπαρξη και η έκταση της ζημίας ούτε ο καθορισμός του ποσοστού του επιβληθέντος δασμού στηρίχθηκαν σε στοιχεία αφορώντα την οικονομική της δραστηριότητα. Τέταρτον, ούτε καν περιέγραψε η προσφεύγουσα κατά τρόπο ακριβή και τεκμηριωμένο την ακριβή φύση των δραστηριοτήτων της αναφερόμενη στο οικείο προϊόν (βλ., κατωτέρω, σκέψη 49).

47. Το γεγονός και μόνον ότι η προσφεύγουσα υπέβαλε παρατηρήσεις επί του κανονισμού της Επιτροπής και ότι στον προσβαλλόμενο κανονισμό υπάρχουν παραπομπές στις εν λόγω παρατηρήσεις δεν καθιστά την προσφυγή της παραδεκτή με το σκεπτικό ότι η προπαρασκευαστική έρευνα την αφορά ή ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός την εξατομικεύει σιωπηρώς. Συγκεκριμένα, λόγω του ότι η προσφεύγουσα δεν δικαιολόγησε περαιτέρω ειδικές περιστάσεις, το γεγονός και μόνον, αφενός, της απλής συμμετοχής της στη διοικητική διαδικασία μετά την έκδοση του κανονισμού της Επιτροπής και, αφετέρου, της σιωπηρής εξατομικεύσεώς της στον προσβαλλόμενο κανονισμό — αν υποθεθεί ότι οι παραπομπές του κανονισμού αυτού στις παρατηρήσεις ενός εισαγωγέα ψευδαργύρου καταγωγής Ρωσίας (αιτιολογικές σκέψεις 3, 5, 23, 24, 27, 32, 40, 43 και 44 του προσβαλλόμενου κανονισμού)

αναφέρονται στις παρατηρήσεις που υπέβαλε η προσφεύγουσα — δεν είχαν, ούτε ως ή άλλως, καθοριστική σημασία για την ενέργεια του κοινοτικού οργάνου και δεν περιλαμβάνονται κατά οποιονδήποτε τρόπο στον λόγο υπάρξεως του οικείου κανονισμού.

48 Η προσφεύγουσα όμως δεν απέδειξε τη συνδρομή περιστάσεων δυναμένων να την εξαιτομηκύνουν ενόψει του επίδικου μέτρου.

49 Ως προς τη δυνατότητα επικλήσεως της αποφάσεως Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα στη σκέψη 35 (σκέψη 17), η προσφεύγουσα δήλωσε ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός της προκάλεσε σημαντική ζημία. Είναι αληθές ότι, στην απόφαση αυτή, το Δικαστήριο έκρινε ότι ο επίδικος κανονισμός αφορούσε ατομικά την προσφεύγουσα εταιρία, που δρούσε ως ανεξάρτητος εισαγωγέας, λόγω εξαιρετικών περιστάσεων, ιδίως δε λόγω του γεγονότος ότι ο κανονισμός αυτός έθιγε σοβαρώς τις οικονομικές της δραστηριότητες. Εν προκειμένω, πάντως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αναπόδεικτο. Ειδικότερα, αν και το Πρωτοδικείο την κάλεσε ρητώς με γραπτές ερωτήσεις καθώς και κατά τη διάρκεια της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, αυτή ουδόλως απέδειξε τον ισχυρισμό της ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός ήταν η αιτία για την οποία έχασε την πλειονότητα των κοινοτικών της πελατών και ότι επλήγη, ως εκ τούτου, καίρια η θέση της στην εν λόγω αγορά. Επιπλέον, ούτε καν περιέγραψε κατά τρόπο ακριβή και τεκμηριωμένο τις δραστηριότητές της, ούτε τις γενικές ούτε, ειδικότερα, τις αφορώσες την εμπορία ρωσικού ψευδαργύρου εντός της Κοινότητας, είτε ως εξαγωγέας, εισαγωγέας, είτε με οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα (βλ., ανωτέρω, σκέψη 46). Κατά τα λοιπά, δεν προσκόμισε αριθμητικά στοιχεία σχετικά με την εξέλιξη του όγκου των πωλήσεων αμιγούς ακατέργαστου ψευδαργύρου καταγωγής Ρωσίας που πραγματοποίησε σε κοινοτικές επιχειρήσεις ή το μερίδιό που οι πωλήσεις αυτές αντιπροσώπευαν στον συνολικό κύκλο εργασιών της, αλλά, αντιθέτως, προσκόμισε έγγραφα που δείχνουν ότι ο συνολικός κύκλος εργασιών αυξήθηκε μετά την έναρξη της ισχύος του προσβαλλόμενου κανονισμού.

50 Επιπλέον, το επιχείρημα που αντλείται από τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στο κεφάλαιο δύο εταιριών που είναι μέτοχοι μιας ρωσικής εταιρίας που παράγει το οικείο προϊόν (CZEP) (βλ., ανωτέρω, σκέψη 42) πρέπει να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, ένα πρόσωπο δεν μπορεί, εκτός και αν μπορέσει να επικαλεστεί έννομο

συμφέρον διαφορετικό από αυτό της επιχειρήσεως την οποία η κοινοτική πράξη αφορά και της οποίας κατέχει μέρος του κεφαλαίου (όπως θα μπορούσε να είναι, ενδεχομένως, η CZEP στη προκειμένη περίπτωση), να προσάσπισει άλλως τα συμφέροντά του έναντι της πράξεως αυτής παρά ασκώντας τα δικαιώματα του εταίρου της επιχειρήσεως αυτής η οποία, αυτή, έχει το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε έννομο συμφέρον διαφορετικό από αυτό της CZEP. Έστω και αν υποθεθεί ότι η συμμετοχή στο κεφάλαιο της CZEP μπορούσε να δικαιολογήσει έννομο συμφέρον, η συμμετοχή της προσφεύγουσας είναι, εν πάση περιπτώσει, ανεπαρκής για να δικαιολογήσει ένα τέτοιο συμφέρον, καθόσον η συμμετοχή αυτή ήταν και έμμεση (μέσω των εταιριών Euromin Holdings Cyprus Ltd και Southwell Ltd) και μερική (οι δύο αυτές εταιρίες κατείχαν μόνον το 48,02 % του κεφαλαίου της CZEP).

51 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφορά την προσφεύγουσα όχι λόγω ορισμένων ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τη χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο, αλλά λόγω της αντικειμενικής και μόνον ιδιότητάς της ως ενεργού επιχειρήσεως στο εμπόριο του ρωσικού ψευδαργύρου, ακριβώς όπως και κάθε άλλη επιχείρηση που βρίσκεται, πραγματικά ή δυνητικά, στην ίδια κατάσταση.

52 Συνεπώς, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

53 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εφόσον η προσφεύγουσα ηττήθηκε και το καθού είχε ζητήσει να καταδικαστεί στα έξοδα, πρέπει η προσφεύγουσα να καταδικαστεί όχι μόνο στα δικά της έξοδα αλλά και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το καθού. Το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι τα όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα: επομένως, πρέπει να κριθεί ότι η Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.**
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και αυτά του καθού.**
- 3) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.**

Jaeger

Lenaerts

Tiili

Azizi

Mengozzi

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 20 Ιουνίου 2000.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

K. Lenaerts